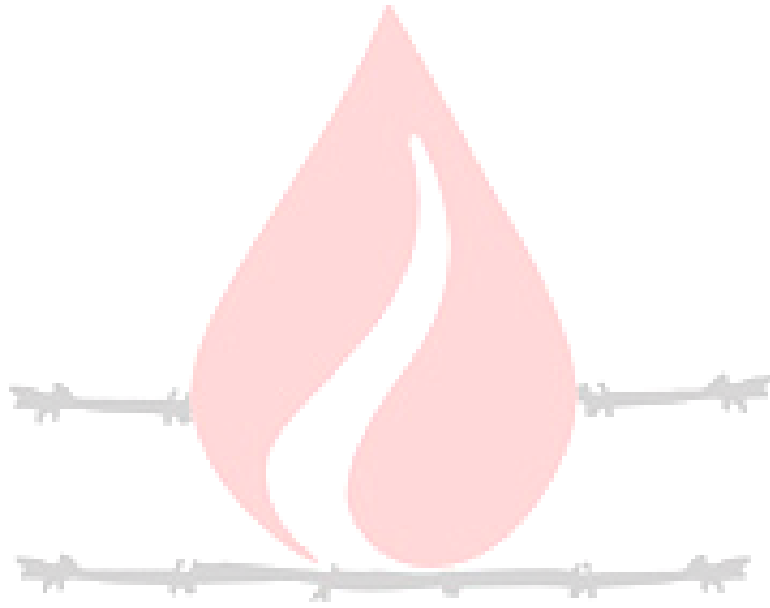
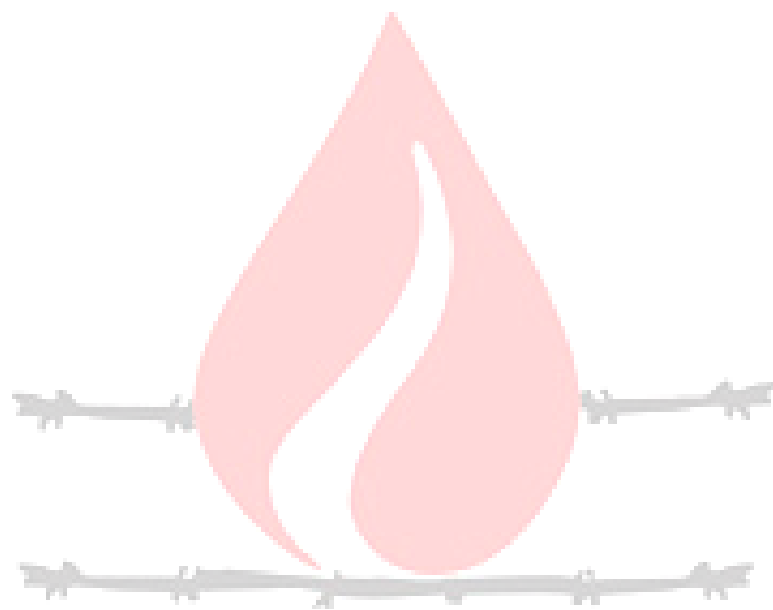

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
دی ماه و بهمن ماه ۱۳۹۹
Organization for Defending Victims
of Violence ۹۹۰۱۰۱۳۹

نگاهی به کارنامه حقوق بشری عربستان سعودی، بحرین و امارات متحده عربی (۱۹)
گزارش راهبردی ۹۹/۱۳۹

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

درآمد:

در این گزارش تحولات مربوط به موارد نقض حقوق بشر در کشورهای عربستان سعودی، بحرین و امارات متحده عربی و موارد نقض حقوق بشر از سوی این دولت‌ها در سایر کشورهای منطقه، در دی ماه و بهمن ماه ۱۳۹۹، بر اساس مقالات، گزارش‌ها، بیانیه‌ها و اخبار آشکار به دست‌آمده از سازمان‌های حقوق بشری مردم‌نهاد و بین‌المللی و رسانه‌های گروهی^۱، مورد بررسی قرار گرفته است. محورهای مهم این بررسی به صورت خلاصه به شرح زیر است:

الف) موارد نقض حقوق بشر در عربستان سعودی، بحرین و امارات متحده عربی

*عربستان سعودی

۱- انتشار گزارش از سوی روزنامه گاردین، در روز سه‌شنبه ۳۰ دی ماه ۱۳۹۹، در خصوص پایان حصر قطر از سوی عربستان سعودی و سرنوشت نامعلوم منتقدان زندانی حکومت این کشور در این رابطه. موارد مهم این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اقدام عربستان سعودی در روز دوشنبه ۱۵ دی ماه، به گشایش مرزهای زمینی خود با قطر و فراهم آوردن زمینه مناسب جهت کاهش تنش‌ها که در اواسط سال ۲۰۱۷ میلادی، به قطع روابط دیپلماتیک و تجاری عربستان، مصر، امارات متحده عربی و بحرین با این کشور انجامیده بود؛

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

^۱سازمان دیده‌بان حقوق بشر (Human Rights Watch)؛ سازمان عفو بین‌الملل (Amnesty International)؛ کارزار بین‌المللی برای آزادی در امارات متحده عربی (International Campaign for Freedom in the United Arab Emirates (ICFUAE)؛ سازمان اروپایی - سعودی برای حقوق بشر (European-Saudi Organization for Human Rights (ESOHR)؛ پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور (Middle East Monitor (MEMO)؛ خبرگزاری آناتولی (Anadolu Agency)؛ خبرگزاری یمن (سبا نت) (Yemen News Agency (SABA Net) و شبکه خبری دوپچه وله؛ روزنامه گاردین (The Guardian).

ب) اشاره به در عین حال، ضرورت به خاطر سپردن حملات عربستان، امارات، بحرین و مصر در طول سال‌های متمادی به حقوق بشر و اقدام آن‌ها به تخریب اصول دیپلماسی که در ابتدا موجب ایجاد مناقشه میان این کشورها و قطر شده بود؛

ج) اشاره به اقدام محمد بن سلمان، از زمان به قدرت رسیدن در عرصه حکومت عربستان، به ایجاد تغییرهای چشمگیر در عرصه اجتماعی - سیاسی کشور که عمدتاً منجر به دستگیری و حبس بسیاری از محققان، فعالان و روزنامه‌نگاران و همچنین افزایش قابل توجه میزان اعدام‌ها و در نهایت ایجاد خفقان در جامعه مدنی سعودی شده است؛

د) اشاره به تداوم حبس دکتر سلمان العوده، اندیشمند بین‌المللی و محقق اصلاح طلب قانون اسلام و همچنین علاقمند به ارتباط با تمامی مردم از طریق شبکه‌های اجتماعی، در زندان از ماه سپتامبر سال ۲۰۱۷ میلادی و نگاه داشته شدن او در سلول انفرادی، تنها به دلیل توثیق وی در زمینه اختلافات عربستان و قطر و دفاع وی از ضرورت ایجاد مصالحه میان دو کشور؛

ه) اشاره به اقدام مقام‌های سعودی به متهم کردن العوده به ارتکاب ۳۷ فقره اتهام، پس از محبوس نگاه داشتن او به مدت یک سال بدون تفهیم اتهام و سرانجام آغاز محاکمه وی در ماه سپتامبر سال ۲۰۱۸ میلادی در دادگاه کیفری ویژه - دادگاه مربوط به جرائم تروریستی - در ریاض؛

و) اشاره به مشتمل شدن اتهامات وی بر فعالیت‌های معمول و مغایرت آن با هر گونه اقدام کیفری بر اساس قوانین تمامی کشورهای جهان، شامل اعتراض به تحریم قطر و چندبار سفر به این کشور، از جمله در سال ۲۰۱۵ میلادی؛

ز) اشاره به ضرورت بهره‌برداری حکومت سعودی از این فرصت - مصالحه با قطر - در راستای ایجاد اصلاحات در کشور، از جمله دگرگون ساختن سیاست‌های محمد بن سلمان که منجر به حبس بسیاری از زندانیان عقیدتی-سیاسی، از جمله مدافعان حقوق زنان،

محققان قانون اسلام، دانشگاهیان و روزنامه‌نگاران شده است و پایان یافتن حبس سلمان العوده که خواستار این مصالحه بوده است^۲؛

۲- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری دویچه وله، در روز دوشنبه ۲۹ دی ماه ۱۳۹۹، در خصوص میزان قابل اعتماد بودن کاهش آمار اعدام در عربستان. نکات مهم این گزارش عبارت است از:

الف) انتشار گزارش جدید از سوی کمیسیون حقوق بشر عربستان سعودی، مبنی بر اعدام شدن ۲۷ نفر در سال ۲۰۲۰ میلادی و از این رو، کاهش ۸۵ درصدی اجرای مجازات اعدام در قیاس با سال گذشته آن، به دلیل انجام اقدامات اصلاحی در قوه قضائیه کشور؛

ب) اشاره به امکان‌ناپذیری قطعی تلقی کردن میزان اعتبار و راستی‌آزمایی این آمار با توجه به گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر، مبنی بر اعدام شدن دست کم ۱۸۴ تن در عربستان در سال ۲۰۱۹ و در دست نبودن آمار درست در زمینه تعداد اعدام‌شدگان در سال ۲۰۲۰ میلادی؛

ج) اشاره به بیانیه دولت عربستان در سال ۲۰۱۸ میلادی، مبنی بر لغو مجازات اعدام برای جرائم مربوط به مواد مخدر، در پی انجام اصلاحات گسترده در قوانین کیفری این کشور، همچنین اعلام آن در سال ۲۰۲۰ میلادی، مبنی بر عدم صدور حکم اعدام برای زندانیان زیر ۱۸ سال، از این پس؛

د) اشاره به تلاش‌های محمد بن سلمان، ولیعهد عربستان، از سال ۲۰۱۷ میلادی تا کنون، در راستای اعمال اصلاحات اجتماعی و اقتصادی، جهت به تصویر کشیدن چهره‌ای مدرن و مداراجو از این کشور: این در حالی است که وی بارها و بارها چهره‌ای خشن و نابردبار از خود نشان داده است؛

^۲گزارش روزنامه گاردین. قابل بازیابی در لینک:

ه) اشاره به مسئول به شمار آمدن محمد بن سلمان از سوی منتقدان و فعالان حقوق بشر برای قتل شماری از افراد، از جمله جمال خاشقجی، روزنامه‌نگار و تحلیلگر سرشناس سعودی، همچنین ناهمخوانی اقدامات عربستان در جنگ داخلی یمن با مبانی حقوق بشر؛ و) اشاره به اظهارات مخالفان سیاسی حکومت سعودی، مبنی بر عدم انتشار رسمی بخشنامه مربوط به منع اعدام زندانیان زیر ۱۸ سال و عدم ابلاغ آن به محاکم قضایی کشور؛ ز) اشاره به تداوم یافتن راه و روش خشونت‌آمیز حکومت در سرکوب شدید مخالفان سیاسی؛

ح) گفتنی است که به نظر منتقدان، «اصلاحات» مورد ادعای پادشاهی عربستان بیشتر جنبه تبلیغاتی دارد و برای آراستن سیمای این رژیم در صحنه بین‌المللی است؛^۳

۳- انتشار گزارش از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در روز چهارشنبه ۲۴ دی ماه ۱۳۹۹، در خصوص وضعیت حقوق بشر در عربستان سعودی در سال ۲۰۲۰ میلادی. نکات مهم گزارش به شرح زیر است:

الف) انتشار گزارش سالانه از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در خصوص وضعیت حقوق بشر در بیش از ۱۰۰ کشور جهان، از جمله عربستان سعودی، مبنی بر تداوم اقدام مقام‌های سعودی در سال گذشته میلادی، به سرکوب مخالفان، فعالان حقوق بشر و روحانیون مستقل؛

ب) اشاره به تداوم حبس فعالان سرشناس حقوق زنان از سال ۲۰۱۸ میلادی، هم‌زمان با برگزاری محاکمه برای ایشان به دلیل حمایت از حقوق زنان، از جمله لوجین الهذلول^۴، میاء الزهرانی^۵، سمر بداوی^۶، نوف عبدالعزیز^۷ و نسیمه الساده^۸ و تداوم محاکمه زندانیان براساس اتهامات مربوط به کنش‌گرایی صلح‌آمیز و مخالفت آن‌ها با حکومت؛

^۳ گزارش شبکه خبری دوپیچه وله. قابل بازیابی در لینک:

<https://b2n.ir/820217>

^۴ Loujain al-Hathloul

^۵ Mayaa al-Zahrani

^۶ Samar Badawi

ج) اشاره به اقدام مقام‌های سعودی به حبس اعضای سرشناس خانواده سلطنتی در سال ۲۰۲۰ میلادی، از جمله محمد بن نایف، ولیعهد سابق این کشور و فیصل عبدال...، رئیس سابق سازمان هلال احمر در عربستان، در مکانی نامعلوم و تحت وضعیت حقوقی نامعلوم؛

د) اشاره به عدم رواداری عربستان سعودی در قبال معتقدان به دیگر ادیان، به جز اسلام و اقدام مقام‌های آن به اعمال تبعیض سیستماتیک علیه گروه‌های اقلیت مسلمان، از جمله شیعیان دوازده امامی و اسماعیلیه، در حوزه‌هایی چون، تحصیل عمومی، نظام عدالت، آزادی مذهبی و اشتغال؛

ه) اشاره به ارتکاب عربستان در چهارچوب ائتلاف نظامی تشکیل شده به رهبری این کشور، به موارد متعدد نقض حقوق بین‌الملل بشردوستانه در یمن، با توجه به کشته شدن دست کم ۷۸۲۵ غیرنظامی، شامل ۲۱۳۸ کودک از ماه ژوئن سال گذشته میلادی و مجروح شدن ۱۲۴۱۶ از سال ۲۰۱۵، بر اساس آمارهای دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر سازمان ملل که اکثراً بر اثر حملات هوایی نیروهای ائتلاف کشته و مجروح شده‌اند؛

و) اشاره به بالاتر بودن آمار واقعی تلفات غیرنظامیان و آمار ارائه شده از سوی پروژه داده‌های مکانی و رویدادی مناقشات مسلحانه، مبنی بر کشته شدن ۱۱۲ هزار تن از مردم یمن بر اثر خصومت‌های جاری، از جمله ۱۲ هزار غیرنظامی، همچنین اشاره به مستندات ارائه شده از سوی دیده‌بان حقوق بشر در زمینه حملات غیرقانونی متعدد نیروهای ائتلاف به اماکن غیرنظامی که برخی از آن‌ها مصداق جنایت جنگی هستند؛

ز) اشاره به منجر شدن این منازعه که رو به وخامت نهادن بحران بشری در یمن، با توجه به اقدام نیروهای ائتلاف به رهبری عربستان به اعمال حصر هوایی و دریایی علیه این کشور، از ماه مارس سال ۲۰۱۵ میلادی و تحدید جریان ارسال کالاهای ضروری، همچنین امکان سفر مردم این کشور به داخل و خارج از آن؛

⁷ Nouf Abdulaziz

⁸ Nassima al-Sadah

ح) اشاره به اقدام حکومت عربستان به استفاده از قانون اسلامی (شریعت)، به عنوان قانون ملی و عدم وجود قانون کیفری رسمی در این کشور: گفتنی است که اگرچه دولت عربستان اقدام به تصویب برخی از قوانین و مقررات در این رابطه کرده است، اما با توجه به فقدان قانون کیفری مکتوب، قضات و دادستان‌ها می‌توانند شهروندان این کشور را براساس اتهامات مبهم، از جمله تلاش برای خدشه‌دار کردن اعتبار پادشاهی محکوم کنند؛

ط) اشاره به مواجهه شدن زندانیان در این کشور، از جمله کودکان، با موارد نقض سیستماتیک فرآیند حقوقی و حقوق محاکمه منصفانه، از جمله دستگیری‌های خودسرانه؛

ی) اشاره به اقدام مقام‌های سعودی به ایجاد برخی اصلاحات در نظام قضایی خود، از جمله پایان دادن به مجازات شلاق برای برخی از جرائم و متوقف ساختن مجازات اعدام برای برخی از جرائم مرتکب شده از سوی کودک‌مجرمان: گفتنی است که آمار اعدام نیز در این کشور در سال ۲۰۲۰ میلادی به شدت کاهش یافته و از ۱۸۴ نفر در سال ۲۰۱۹ به ۱۵ نفر در سال ۲۰۲۰ میلادی رسیده است؛

ک) اشاره به اقدام مقام‌های سعودی به اعمال برخی از اصلاحات عمده در حوزه زنان، از جمله پایان دادن به محدودیت‌های مسافرتی و در عین حال تداوم نیاز زنان سعودی به کسب اجازه و تأیید یک قیم مرد برای ازدواج، ترک زندان و یا برخورداری از برخی از خدمات درمانی: گفتنی است که زنان همچنان در رابطه با ازدواج، خانواده، طلاق و تصمیم‌های مربوط به فرزندان خود، از جمله قیمیت آن‌ها، با تبعیض مواجه هستند؛

ل) اشاره به تداوم مواجهه کارگران مهاجر در عربستان سعودی با سوءاستفاده و استثمار که در برخی از مواقع مصداق کار اجباری است و اشاره به تداوم برقراری نظام کفالت (قیومیت روادید) که منجر به نیاز کارگر به رضایت کتبی کارفرمای خود برای تغییر شغل یا ترک کشور می‌شود: گفتنی است که برخی از کارفرماها اقدام به مصادره گذرنامه‌های کارگران، امتناع از پرداخت حقوق آن‌ها و یا ناگزیر کردن کارگران به انجام کارهای مخالف میل خود، می‌کنند؛

م) اشاره به منجر شدن شیوع بیماری کووید - ۱۹ به ابتلای بیشتر کارگران مهاجر به این بیماری و نقض بیشتر حقوق آنها؛

ن) اشاره به اقدام مأموران مرزی عربستان در ماه آوریل سال ۲۰۲۰ میلادی، به شلیک به مهاجران ناگزیر به ورود به مرز این کشور با یمن، به دلیل اقدام نیروهای انصارا... به کشتن دهها تن از آنها: این در حالی است که صدها تن از این مهاجران به مناطق مرزی کوهستانی پناه بردند؛

س) اشاره به اقدام مقامهای سعودی به فراهم آوردن امکان ورود صدها تن از این مهاجران و سپس بازداشت و حبس خودسرانه آنها در بازداشتگاههای غیربهداشتی و شرایط بسیار نامناسب، بدون امکان به چالش کشیدن حبس یا استرداد خود به اتیوپی، به لحاظ حقوقی؛^۹

۴- انتشار گزارش از سوی سازمان اروپایی - سعودی برای حقوق بشر^{۱۰}، در روز پنجشنبه ۱۱ دی ماه ۱۳۹۹، در خصوص انتقاد شدید سازمان ملل از قانون ضدتروریسم عربستان سعودی، مبنی بر:

الف) اقدام فرآیندهای ویژه شورای حقوق بشر سازمان ملل، در هفته گذشته، به انتقاد شدید از دولت عربستان سعودی در گزارشی در زمینه قانون ضدتروریسم این پادشاهی؛

ب) اشاره به یافته‌های کارشناسان سازمان ملل در این زمینه، مبنی بر منجر شدن این قانون به تحدید آزادی‌های بنیادین و اصول اولیه قانون بین‌المللی حقوق بشر، همچنین احتمال کاربرد آن در تحدید شدید فعالیت‌های مشروع و مورد حمایت بین‌المللی که از سوی برخی از گروه‌های سیاسی و مذهبی انجام می‌پذیرد؛

^۹ گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.hrw.org/world-report/2021/country-chapters/saudi-arabia>

^{۱۰} European-Saudi Organization for Human Rights (ESOHR)

ج) اشاره به تهیه این گزارش از سوی گزارشگران ویژه سازمان ملل در زمینه مبارزه با تروریسم و حقوق بشر، شکنجه و آزادی بیان و دیگر گزارشگران این سازمان، در روز پنجشنبه ۱۷ آذر ماه، همزمان با اقدام حکومت سعودی به اعلام اجراء مجموعه‌ای از اصلاحات در طول سال گذشته در راستای بهبود چشمگیر وضعیت حقوق بشر در این کشور که البته اجراء آن‌ها از زمان تبدیل‌شان به قانون، به شدت محدود و پراکنده بوده است؛

د) اشاره به طولانی‌تر و مفصل‌تر بودن این گزارش از خود قانون ضدتروریسم که به زبانی مبهم و خلاصه شده نوشته شده که موجب مغایرت آن با اصول بین‌المللی حقوق بشر می‌شود؛

ه) اشاره به به‌عنوان مثال، شرح آثار این قانون بر قانون آزادی بیان، مبنی بر فقدان وجود توجیه لازم بر اساس حقوق بین‌الملل در خصوص الزاماتی چون ناگزیر ساختن شهروندان به بیان «وفاداری به پادشاه» - براساس بند ششم این قانون - و یا ضرورت استفاده «تمامی رسانه‌های گروهی از زبان با نزاکت و مؤدبانه»؛

و) اشاره به انتقاد تند این گزارش از موارد استثنا در نظر گرفته شده برای الزامات فرآیند صحیح حقوقی، به عبارت دیگر قدرت گسترده و تقریباً نامحدود مقام‌های کشور در پرداختن به پرونده‌های حوزه ضدتروریسم؛

ز) اشاره به امکان کاربرد این قانون در راستای آزار و اذیت و دستگیری خودسرانه و یا مجازات یک فرد حتی در زمانی که مظنون به آنچه که مصداق عدم وفاداری به حکومت است، باشد که در این مورد هیچ ارتباطی با تروریسم یا افراط‌گرایی خشونت‌آمیز نداشته و تنها برای مجازات افرادی به کار برده می‌شود که دولت سعودی را مورد انتقاد مشروع قرار می‌دهند؛

ح) اشاره به تطابق این گزارش با یافته‌های سازمان اروپایی - سعودی برای حقوق بشر و ۳ سازمان حقوق بشری دیگر در سال ۲۰۱۵ میلادی و در حال حاضر، مبنی بر منجر شدن قانون ضدتروریسم عربستان به حمله به حقوق بشر و خاموش کردن صدای آزادی بیان و ممانعت از تحقق آزادی اجتماعات؛

ط) اشاره به اسناد گردآوری شده از سوی این سازمان حقوق بشری، از زمان تصویب این قانون از سال ۲۰۱۴ میلادی تا کنون، مبنی بر کاربرد آن در راستای دستگیری مدافعان حقوق بشر، مورد پیگرد قرار دادن مخالفان مسالمت‌جو و حتی اعدام منتقدان دولت سعودی^{۱۱}.

*بحرین

۱- انتشار گزارش از سوی سازمان عفو بین‌الملل، در روز چهارشنبه اول بهمن ماه ۱۳۹۹، در خصوص ضرورت تحقیق در زمینه گزارش روحانی زندانی از قرار گرفتن در معرض شکنجه. نکات مهم گزارش به شرح زیر است:

الف) گزارش انتشار یافته در خصوص قرار گرفتن شیخ زهیر جاسم عباس^{۱۲}، روحانی شیعه، در معرض شکنجه و دیگر سوءرفتارها، از جمله حبس در سلول انفرادی در زندان جو در بحرین و محرومیت از برقراری ارتباط با خانواده از پایان ماه اوت سال ۲۰۲۰ میلادی؛

ب) اشاره به اظهارات لین معلوف، معاونت منطقه خاورمیانه و شمال آفریقا در سازمان عفو بین‌الملل در این زمینه، مبنی بر ابراز نگرانی شدید در خصوص دعاوی مربوط به شکنجه و آسیب‌پذیری شیخ زهیر جاسم عباس و یا سایر زندانیان و قرار داشتن آن‌ها در معرض عواقب مستقیم حبس انفرادی طولانی‌مدت در مکانی نامعلوم و در انزوای کامل از جهان خارج، ضمن تأکید بر ضرورت عدم نقض حرمت انسانی زندانیان؛

ج) اشاره به سرانجام اجازه یافتن این زندانی در روزهای ۱۷ و ۱۸ ماه ژانویه سال ۲۰۲۱ میلادی، به تماس تلفنی با خانواده خود، پس از ماه‌ها حبس در مکانی نامعلوم و بدون هر گونه ارتباط با خانواده یا وکیل خود برای ماه‌های متمادی؛

د) اشاره به اقدام این روحانی زندانی به توصیف دقیق قرار گرفتن خود در معرض شکنجه و سوءرفتار در بیش از ۵ ماه گذشته، از جمله حبس در سلول انفرادی برای ماه‌های

^{۱۱}گزارش سازمان اروپایی - سعودی برای حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.esohr.org/en/?p=3188>

^{۱۲} Sheikh Zuhair Jasim Abbas

متمادی، ضرب و شتم و تهدید به مرگ از سوی مأموران زندان، محرومیت از خواب و دسترسی به آب، تنها برای دو مرتبه در روز؛

ه) تأکید بر ضرورت اقدام مقام‌های بحرین به صدور دستور مبنی بر متوقف ساختن اعمال شکنجه و سوءرفتار علیه شیخ زهیر جاسم عباس، حصول اطمینان از برخورداری او از معاینه پزشکی از سوی پزشکی مستقل و پایان یافتن حبس انفرادی وی؛

و) تأکید بر ضرورت اقدام حکومت بحرین به آغاز تحقیقات کامل از سوی واحد تحقیقات ویژه - تنها ارگان نظارتی حکومت که از قدرت مورد پیگرد قرار دادن مأموران متخلف برخوردار است - در این زمینه^{۱۳}؛

۲- انتشار گزارش از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در روز چهارشنبه ۲۴ دی ماه ۱۳۹۹، در خصوص عدم بهبود کارنامه حقوق بشری بحرین در سال ۲۰۲۰ میلادی. نکات محوری این گزارش عبارت‌اند از:

الف) انتشار گزارش سالانه از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در زمینه وضعیت حقوق بشر در بیش از ۱۰۰ کشور جهان در سال ۲۰۲۰ میلادی، از جمله بحرین مبنی بر، اقدام مقام‌های بحرین به افزایش سرکوب‌ها علیه فعالیت‌های مجازی و شبکه‌های اجتماعی، مورد پیگرد قراردادن منتقدان به دلیل اظهارات صلح‌آمیز خود و تأیید احکام اعدام از سوی دادگاه‌های این کشور علیه فعالان مخالف، پس از برگزاری محاکمه‌های ناعادلانه؛

ب) اشاره به اقدام دادگاه فرجام‌خواهی به تأیید حکم اعدام دست‌کم ۴ تن از فعالان مخالف پس از برگزاری دادگاه‌هایی که چهره آن‌ها به دلیل اتهامات مربوط به اعمال شکنجه علیه محکومان و وجود موارد نقض حقوق بشر در روند دادرسی، مخدوش شده است؛

ج) اشاره به گزارش مؤسسه حقوق و دموکراسی بحرین، مبنی بر قرار داشتن دست‌کم ۲۷ نفر از شهروندان این کشور در آستانه اعدام که امکان اجرای قریب‌الوقوع حکم ۲۶ تن

^{۱۳}گزارش سازمان عفو بین‌الملل. قابل‌بازیابی در لینک:

از آن‌ها وجود دارد: این در حالی است که از زمان پایان یافتن مهلت تعیین شده برای توقف اعدام‌ها در سال ۲۰۱۷ میلادی، دولت بحرین تا کنون ۶ تن را اعدام کرده است؛

(د) اشاره به اظهارات جو استورک^{۱۴}، معاونت بخش خاورمیانه در سازمان دیده‌بان حقوق بشر، مبنی بر اقدام مقام‌های بحرین به استفاده از بسیاری از ابزارهای سرکوبگر در اختیارشان در راستای خاموش کردن و مجازات منتقدان حکومت، همچنین اشاره به افزایش میزان استفاده حکومت از مجازات اعدام، مورد هدف قرار دادن مردم به دلیل فعالیت‌شان در شبکه‌های اجتماعی و محروم کردن شخصیت‌های مخالف سرشناس از درمان‌های پزشکی در زمان حبس؛

(ه) اشاره به اقدام مقام‌های بحرین به آزاد کردن نبیل رجب، مدافع سرشناس حقوق بشر، از زندان، در روز ۹ ژوئن سال ۲۰۲۰ میلادی، جهت گذراندن مابقی محکومیت ۵ ساله خود به دلیل انتقاد از مقام‌ها و سیاست‌های دولت، بر اساس قانون مجازات جایگزین: این در حالی است که وی مجاز به مسافرت یا اظهار نظر در زمینه موارد نقض حقوق بشر در کشور نیست؛

(و) اشاره به اقدام حکومت بحرین به مورد پیگرد قرار دادن چندین شخصیت شناخته شده تنها به دلیل انتشار نظرات خود در شبکه‌های اجتماعی، از جمله عبدا... الشملای^{۱۵} و عبدا... هاشم^{۱۶}، از وکلای برجسته کشور: گفتنی است که وزارت کشور بحرین در ماه مه سال ۲۰۱۹ میلادی، اعلام کرده بود که کسانی را که اظهارات فتنه‌برانگیز انتشار یافته در شبکه اجتماعی توئیتر را دنبال و یا آن را به اشتراک می‌گذارند، مورد پیگرد قانونی قرار می‌دهد؛

(ز) اشاره به ممنوعیت فعالیت رسانه‌های مستقل در بحرین از زمان اقدام وزارت امور اطلاع‌رسانی این کشور به تعلیق روزنامه الوسط^{۱۷}، تنها روزنامه مستقل آن، در سال ۲۰۱۷ میلادی؛

(ح) اشاره به به‌شدت جدی بودن شرایط نالیمن بهداشتی و سلامتی در زندان‌های انباشته از جمعیت بحرین: گفتنی است که اگرچه حکومت این کشور به دلیل شیوع بیماری کووید - ۱۹، اقدام به آزاد کردن ۱۴۸۶ زندانی در ماه مارس سال ۲۰۲۰ میلادی نمود، اما در این

¹⁴ Joe Stork

¹⁵ Abdullah Al Shamlawi

¹⁶ Abdullah Hashim

¹⁷ Al Wasat

میان رهبران احزاب مخالف، فعالان، روزنامه‌نگاران و مدافعان حقوق بشر - که بسیاری از آن‌ها نیز سالمند و یا مبتلا به بیماری‌های زمینه‌ای هستند - آزاد نشدند؛
(ط) اشاره به اقدام مقام‌های بحرین به محروم کردن زندانیان از مراقبت‌های درمانی لازم، از جمله در مورد ۱۳ مخالف سرشناسی که به دلیل نقش‌شان در تظاهرات دموکراسی خواهانه، در حال گذراندن محکومیت‌های طولانی‌مدت از زمان دستگیری‌شان در سال ۲۰۱۱ میلادی، هستند؛

(ی) این در حالی است که مقام‌های این کشور در سال ۲۰۲۰ میلادی، بار دیگر در زمینه انجام تحقیق و مورد پیگرد قرار دادن مقام‌ها و مأموران پلیسی که گفته می‌شود مرتکب موارد جدی نقض حقوق بشر، از جمله اعمال شکنجه شده‌اند، ناکارآمد عمل کرده‌اند.^{۱۸}

*امارات متحده عربی

۱- انتشار گزارش از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در روز چهارشنبه ۲۴ دی‌ماه ۱۳۹۹، در خصوص مغایرت واقعیت موارد نقض حقوق بشر با گفتمان مدارا در امارات متحده عربی، مبنی بر:

(الف) انتشار گزارش سالانه از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در زمینه وضعیت حقوق بشر در بیش از ۱۰۰ کشور جهان در سال گذشته، از جمله امارات متحده عربی، مبنی بر مسئولیت این کشور در زمینه موارد جدی نقض حقوق بشر در داخل و خارج از آن در سال ۲۰۲۰ میلادی؛
(ب) اشاره به اقدام دولت امارات متحده عربی به حبس منتقدان مسالمت‌جو در زندان، سوءاستفاده از کارگران مهاجر کم‌درآمد و مشارکت در موارد نقض حقوق بشر در لیبی و یمن؛
(ج) اشاره به حبس زندانیان در زندان‌ها و بازداشتگاه‌های تیره و تاریک، در شرایط غیربهداشتی و انباشته از جمعیت، ضمن محروم کردن گسترده زندانیان از مراقبت‌های پزشکی و قرار دادن بیشتر آن‌ها در معرض خطر پیچیدگی‌های ناشی از بیماری کووید - ۱۹؛

^{۱۸} گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

د) اشاره به اقدام سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در روز ۱۰ ژوئن سال ۲۰۲۰ میلادی، به تهیه گزارش در زمینه ناکافی بودن واکنش مدیریت زندان‌ها در قبال شیوع بیماری کووید - ۱۹ در دست کم ۳ بازداشتگاه این کشور؛

ه) اشاره به محرومیت زندانیان مبتلا به بیماری ایدز (اچ.آی.وی) از دسترسی مداوم به داروهای مورد نیاز در شرایطی که این دسته از بیماران در مقابل بیماری کووید - ۱۹ نیز بسیار آسیب‌پذیر هستند؛

و) اشاره به بی‌اعتنایی مقام‌های امارات متحده عربی به درخواست‌های مکرر جهت باز نمودن زندان‌ها و بازداشتگاه‌ها به روی بازرسی ناظران بین‌المللی و مستقل؛

ز) اشاره به اظهارات مایکل پیج^{۱۹}، معاونت بخش خاورمیانه در سازمان دیده‌بان حقوق بشر، مبنی بر اقدام مقام‌های امارات متحده عربی به حبس متقدمان مسالمت‌جو بر مبنای اتهامات بی‌پایه و اساس: این در حالی است که شیوع همه‌گیری کووید - ۱۹ بیش از پیش موجب مورد تهدید قرار گرفتن زندگی و سلامت زندانیان آسیب‌پذیر در زندان‌های این کشور شده است، که مملو از موارد نقض حقوق بشر و سوءاستفاده است؛

ح) اشاره به ممانعت به عمل آوردن حکومت امارات از ورود بازرسان مستقل بین‌المللی جهت بازدید از زندان‌ها و بازداشتگاه‌های این کشور، به رغم تلاش آن جهت معرفی خود به عنوان کشوری آزاد و مبادی حقوق بشر و در میانه اتهامات روزافزون علیه آن در زمینه وجود موارد جدی نقض حقوق بشر؛

ط) اشاره به قرار گرفتن شهروندان امارات متحده عربی در معرض حبس خودسرانه و در مکانی نامعلوم، اعمال شکنجه و سوءرفتار، حبس انفرادی طولانی‌مدت و محرومیت از دسترسی به مشاوره حقوقی در پرونده‌های مربوط به امنیت کشور، که از جمله می‌توان به حبس احمد منصور، مدافع سرشناس حقوق بشر در سلول انفرادی برای مدت بیش از ۳ سال پس از دستگیری وی در ماه مارس سال ۲۰۱۷ میلادی اشاره کرد؛

¹⁹ Michael Page

ی) اشاره به اقدام امارات متحده عربی به فراهم آوردن تسلیحات برای لیبی و انجام حملات هوایی و پهپادی در این کشور، در حمایت از نیروهای مسلح عرب لیبی^{۲۰} که برخی از آنها منجر به کشته و مجروح شدن غیرنظامیان شده است، همچنین پشتیبانی از نیروهای نظامی یمنی و گروه‌های مسلح که به موارد جدی نقض حقوق بشر در این کشور منتهی شده است؛

ک) اشاره به تداوم موارد نقض حقوق کارگران، از طریق اجرای نظام استعمارگر کفالت (قیومیت روادید) که بر اساس آن کارفرماها حضور کارگران مهاجر در این کشور را تحت کنترل خود قرار می‌دهند؛

ل) اشاره به مواجهه کارگران مهاجر کم‌درآمد با سوءاستفاده‌های جدی، بیش از هر چیز، دستمزدهای پرداخت نشده یا به تعویق افتاده: این در حالی است که شیوع بیماری کووید - ۱۹ موجب در معرض خطر قرار گرفتن بیشتر این کارگران و نقض بیشتر حقوق آنها شده است، از جمله مواجهه ده‌ها هزار کارگر مهاجر با بیکاری‌های گسترده و سرگردانی آنها در شرایط نامناسب بدون برخورداری از اقامت قانونی و ناتوان از پرداخت اجاره‌بها یا خرید مواد غذایی؛

م) اشاره به تداوم برخی از موارد اعمال تبعیض علیه زنان در این کشور، به رغم افزوده شدن برخی از اصلاحیه‌ها به قوانین مربوط به وضعیت آنها، در سال‌های ۲۰۱۹ و ۲۰۲۰ میلادی و تداوم اعمال تبعیض علیه دگرباشان جنسی در این کشور؛

ن) اشاره به اقدام حکومت امارات متحده عربی، در ماه نوامبر سال ۲۰۲۰ میلادی، به معرفی مجموعه‌ای از اصلاحات حقوقی؛ از جمله، جرم‌زدایی از نوشیدن مشروبات الکلی یا در اختیار داشتن آن و اقدام به خودکشی، مجاز کردن زندگی مشترک زوج‌های مجرد، افزایش میزان مجازات برای مورد حمله قرار گرفتن زنان از سوی خویشاوندان مرد در جرائم «ناموسی»، همچنین فراهم آوردن امکان لازم برای زوج‌های ازدواج کرده در خارج از کشور به رعایت و پایبندی به قوانین کشور خود یا کشوری که در آن ازدواج کرده‌اند، در زمینه مسائل مربوط به طلاق و ارث؛

²⁰ Libyan Arab Armed Forces (LAAF)

س) در حالی که حکومت امارات متحده عربی اقدام به معرفی اصلاحات قابل تقدیر عمدتاً برای اکثریت جمعیت مهاجر خود نموده است، اما مقام‌های این کشور همچنان به سرکوب شدید حقوق اولیه سیاسی و مدنی ادامه می‌دهند^{۲۱}؛

۲- انتشار گزارش از سوی کارزار بین‌المللی برای آزادی در امارات متحده عربی^{۲۲}، در روز چهارشنبه ۱۰ دی‌ماه ۱۳۹۹، در خصوص ضرورت اتخاذ تصمیم‌هایی برای سال جدید میلادی از سوی امارات متحده عربی. موارد مهم این گزارش عبارتند از:

الف) ابراز امیدواری در خصوص همراه شدن آغاز سال جدید میلادی با اعمال تغییراتی امکان‌پذیر در رابطه با فهرست طولانی موارد نقض حقوق بشر جاری در این کشور؛

ب) اشاره به اقدام حکومت امارات متحده عربی، از آغاز بهار عربی در سال ۲۰۱۱ در منطقه خاورمیانه و شمال آفریقا، به سرکوب گسترده و سیستماتیک جامعه مدنی این کشور، از طریق تصویب قوانین سرکوبگر جرائم سایبری و مبارزه با تروریسم که منجر به حبس شماری از فعالان، وکلا، روزنامه‌نگاران و دانشگاهیانی شده است که در فضای مجازی به انتقاد از رژیم پرداخته‌اند؛

ج) اشاره به پرونده‌های احمد منصور، برنده جایزه مارتین انالز^{۲۳} و وکیل و فعال سرشناس حقوق بشر، محمد الرکن، اقتصاددان و دکتر ناصر بن غیث که به دلیل بیان صلح‌آمیز عقاید سیاسی خود و اعتراض به موارد نقض حقوق بشر در کشور، ناعادلانه به تحمل ۱۰ سال حبس محکوم شده‌اند؛

د) اشاره به دیگر موارد نقض حقوق بشر در امارات متحده عربی - فراتر از سرکوب آزادی‌های مدنی و سیاسی - از جمله تداوم قرار داشتن کارگران مهاجر و داخلی در

^{۲۱} گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.hrw.org/news/2021/01/13/uae-reality-abuses-contradicts-tolerance-rhetoric>

^{۲۲} International Campaign for Freedom in the United Arab Emirates (ICF UAE)

^{۲۳} Martin Ennals Award

شرایط کاری و معاش ناایمن و سوءاستفاده جویانه در حالی که هم‌زمان، تجهیزات نظامی از سوی این کشور و در تناقض با حقوق بین‌المللی به یمن و لیبی گسیل می‌شود؛

۵) اشاره به لزوم اتخاذ راه‌کارها و تصمیم‌هایی برای سال جدید میلادی از سوی حکومت امارات متحده عربی، از جمله:

- ضرورت لغو ناپدیدشدگی قهری و حبس خوسرانه علیه افراد در تلاش برای بهره‌مندی از حقوق خود در زمینه آزادی بیان و آزادی مشارکت و تشکیل اجتماعات و تجمعات مسالمت‌آمیز؛

- ضرورت آزاد کردن بدون قید و شرط و بی‌درنگ زندانیان سیاسی، محبوس شده تنها به دلیل اتهامات مربوط به سخن گفتن آزادانه؛

- ضرورت لغو حبس‌های با مدت زمان نامعلوم و آزاد کردن تمامی زندانیانی که در حال حاضر بیش از مدت محکومیت‌شان در حبس نگاه داشته شده‌اند؛

- ضرورت فراهم آوردن امکان لازم برای هر شهروند امارات متحده عربی جهت بهره‌مندی از حق خود در زمینه آزادی بیان، شامل حق ابراز عقاید مسالمت‌جویانه در خصوص تمامی مسائل اجتماعی و سیاسی بر اساس بند ۳۰ قانون اساسی این کشور؛

- ضرورت فراهم آوردن امکان فعالیت آزادانه برای تمامی رسانه‌های گروهی بدون مواجهه با سانسور یا اقدامات تلافی جویانه؛

- ضرورت اجرای حق آزادی مشارکت در اجتماعات و تجمعات بدون هرگونه اعمال محدودیت از سوی دولت و فراهم آوردن امکان لازم برای تأسیس و فعالیت آزادانه سازمان‌های حقوق بشری، اتحادیه‌های کارگری و احزاب سیاسی بدون هراس از مواجهه با اقدامات تلافی جویانه؛

- ضرورت روزآمد کردن قانون مبارزه با تروریسم مطابق با موازین و معیارهای بین‌المللی و در راستای حصول اطمینان از عدم حبس زندانیان سیاسی به دلیل اتهامات مربوط به تروریسم؛

- ضرورت بازبینی قانون منع تبعیض، مصوب سال ۲۰۱۵ میلادی، مطابق با موازین و معیارهای بین‌المللی؛

- ضرورت بررسی مجدد قانون جرائم سایبری، مصوب سال ۲۰۱۲ میلادی و تنظیم مجدد آن بر اساس موازین بین‌المللی، جهت حصول اطمینان از بهره‌مندی شهروندان این کشور از آزادی بیان در فضای مجازی بدون مواجهه با اقدامات تلافی‌جویانه؛
- ضرورت بهبود بخشیدن شرایط زندان‌ها براساس دستورالعمل‌های تعیین شده در حداقل مقررات معیار سازمان ملل برای رفتار با زندانیان، از طریق اجرای الزامات سلامتی و ایمنی، از جمله فراهم آوردن امکان دسترسی زندانیان به مراقبت‌های درمانی و امکانات و تسهیلاتی چون، تختخواب، امکان تنظیم دمای هوا، تهویه، نور طبیعی، آب آشامیدنی و غذای مناسب و ایمن؛
- ضرورت فراهم آوردن امکان دسترسی ناظران مستقل بین‌المللی به تمامی بازداشتگاه‌ها جهت مشاهده شرایط این اماکن و تهیه گزارش در مورد آن؛
- ضرورت ممنوع کردن اعمال شکنجه و سوءرفتار علیه زندانیان، شامل سوءاستفاده‌های فیزیکی و روحی، حبس انفرادی طولانی مدت، محرومیت از خواب و قراردادن زندانیان در معرض حرارت بسیار بالا و بازدیدها و جستجوهای تحقیرآمیز؛
- ضرورت فراهم آوردن حمایت حقوقی برای تمامی کارگران مهاجر و حصول اطمینان از اجرای دقیق قوانین جاری کار در راستای خاتمه دادن به استثمار کارگران خارجی؛
- ضرورت متوقف ساختن جنایات جنگی، از جمله حملات بی‌هدف به زیرساخت‌های غیرنظامی و اعمال شکنجه در منازعات جاری در یمن و لیبی.^{۲۴}

^{۲۴}گزارش کارزار بین‌المللی برای آزادی در امارات متحده عربی. قابل بازیابی در لینک:

ب) موارد نقض حقوق بشر از سوی عربستان سعودی و امارات متحده عربی در سایر کشورهای منطقه

* ائتلاف به رهبری عربستان

۱- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور، در روز پنجشنبه ۲ بهمن ماه ۱۳۹۹، در خصوص اقدام ۴۳ درصد از خانواده‌های یمنی به کاهش غذای روزانه خود به دلیل نابسامانی اقتصادی کشور. موارد مهم گزارش مذکور به شرح زیر است:

الف) اعلام برنامه جهانی غذای سازمان ملل، در روز اول بهمن ماه، در شبکه اجتماعی توئیتر، مبنی بر ناگزیر شدن ۴۳ درصد از خانواده‌های یمنی به کاهش وعده‌های روزانه غذای خود، به دلیل نوسانات اقتصادی کشور؛

ب) اشاره به منجر شدن نابسامانی اقتصادی و تداوم منازعه در یمن به وادار شدن خانواده‌های یمنی به کاهش میزان یا وعده‌های غذایی خود و یا ناگزیر شدن والدین به خوردن غذای کمتر جهت تأمین غذای بیشتر برای فرزندان‌شان؛

ج) اشاره به اظهارات کارشناسان در این زمینه، مبنی بر کاهش یافتن قدرت خرید شهروندان یمنی به دلیل سقوط ارزش پول ملی کشور - بیش از ۹۰۰ ریال در برابر دلار -

که در ماه نوامبر سال گذشته میلادی به بالاترین میزان خود رسید^{۲۵}؛

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

Organization for Defending Victims

۲- انتشار گزارش از سوی کارزار بین‌المللی برای آزادی در امارات متحده عربی^{۲۶}، در روز یکشنبه ۲۱ دی ماه ۱۳۹۹، در خصوص افزایش ارتکاب امارات متحده عربی به جرائم جنگی بیشتر در زندان‌های مخفیانه یمن. موارد مهم گزارش مذکور به شرح زیر است:

^{۲۵} گزارش پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.middleeastmonitor.com/20210121-un-43-of-yemen-families-reduce-daily-meals-due-to-economic-volatility>

^{۲۶} International Campaign for Freedom in the United Arab Emirates (ICF UAE)

- (الف) انتشار گزارش جدید از سوی سازمان حقوق و آزادی‌های سم^{۲۷} - گروه حقوق بشری مستقر در ژنو - مبنی بر تأیید موارد نقض فاحش حقوق بشر در زندان‌های مخفیانه تحت مدیریت و حمایت مالی نیروهای امارات متحده عربی در خلال جنگ یمن؛
- (ب) اشاره به قصد نیروهای اماراتی به حبس هزاران تن از مردم یمن، از جمله مخالفان سیاسی، نظریه‌پردازان و حتی شهروندان غیرنظامی در این زندان‌ها، بدون هرگونه تفهیم اتهام یا اجرای فرآیندهای قضایی؛
- (ج) اشاره به قرار گرفتن زندانیان در معرض آشکال بی‌رحمانه شکنجه در زمان حبس، از جمله ضرب و شتم شدید و دیگر شکنجه‌ها؛
- (د) اشاره به راه‌اندازی این شبکه زندان مخفیانه از سوی نیروهای امارات متحده عربی از سال ۲۰۱۶ میلادی، همزمان با اقدام سازمان عفو بین‌الملل به افشای تصاویر ماهواره‌ای به دست آمده از بازداشتگاه در حال توسعه مستقر در پایگاه نیروهای ائتلاف و امارات متحده عربی در منطقه بوریقه^{۲۸} در عدن، همچنین افشای وجود در مجموع ۱۸ زندان مخفیانه در جنوب یمن که توسط نیروهای اماراتی اداره می‌شود؛
- (ه) اشاره به درخواست کمک از شورای امنیت سازمان ملل جهت حصول اطمینان از تعطیلی تمامی زندان‌ها و به مجازات رسیدن تمامی ناقضان حقوق بشر؛
- (و) اشاره به اقدام سازمان ملل به ثبت مرگ ۲۰۰ هزار تن از مردم یمن از زمان آغاز جنگ داخلی در سال ۲۰۱۴ میلادی تا کنون؛
- (ز) این در حالی است که این رقم احتمالاً در سال ۲۰۲۱ و تداوم یافتن بدترین بحران بشری جهان در این کشور در سایه آثار مخرب ناشی از همه‌گیری مهلک کووید - ۱۹، افزایش می‌یابد^{۲۹}؛

²⁷ SAM for Rights and Liberties

²⁸ Bureiqa

²⁹ گزارش کارزار بین‌المللی برای آزادی در امارات متحده عربی. قابل بازیابی در لینک:

<http://icfuae.org.uk/news/geneva-based-ngo-discloses-more-uae-war-crimes-secret-prisons-yemen>

۳- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور، در روز چهارشنبه ۱۷ دی ماه ۱۳۹۹، در خصوص مرگ صدها هزار تن از کودکان یمنی ظرف چند ماه آینده. موارد مهم این گزارش عبارت‌اند از:

الف) هشدار دفتر هماهنگی امور بشردوستانه سازمان ملل، در روز سه‌شنبه ۱۶ دی ماه، در خصوص مرگ صدها هزار تن از کودکان یمنی ظرف چند ماه، به دلیل فقدان کمک‌های بشردوستانه و در صورت عدم انجام اقدامات اضطراری در این زمینه؛

ب) اشاره به وضعیت نامناسب نهادهای سازمان ملل در حال فعالیت در یمن به دلیل عدم تأمین بودجه بین‌المللی که منجر به بروز پیامدهای منفی برای انجام چندین برنامه بشردوستانه در این کشور جنگ‌زده شده است؛

ج) اشاره به اظهارات مقام‌های سازمان ملل، مبنی بر منجر شدن تداوم منازعات و عدم تأمین بودجه بشردوستانه به گسترش گرسنگی در سراسر یمن؛

د) اشاره به منجر شدن این جنگ متداوم از سال ۲۰۱۵ میلادی تا کنون به وابستگی حدود ۲۴ میلیون تن از مردم یمن - ۸۰ درصد از جمعیت آن - به کمک‌های بشردوستانه: این در حالی است که ۲۰ میلیون تن دیگر از مردم این کشور به غذای کافی و آب تمیز دسترسی ندارند؛

ه) اشاره به سقوط نظام درمانی این کشور حتی پیش از شیوع بیماری همه‌گیر کووید - ۱۹؛
و) گفتنی است که سازمان ملل مکرراً اعلام کرده که یمن با بدترین بحران بشری جهان دست و پنجه نرم می‌کند.^{۳۰}

۴- انتشار گزارش از سوی خبرگزاری یمن (سبانت)، در روز پنج‌شنبه ۴ دی ماه ۱۳۹۹، در خصوص منجر شدن حملات ائتلاف به رهبری عربستان از ماه مارس سال ۲۰۱۵

^{۳۰} گزارش پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور. قابل بازیابی در لینک:

میلادی به یمن به کشته شدن بیش از ۱۷ هزار تن از مردم این کشور. نکات مهم این گزارش عبارت است از:

(الف) انتشار گزارش از سوی مرکز بشریت چشم برای حقوق و توسعه^{۳۱}، در روز پنجشنبه، مبنی بر کشته شدن ۱۷۰۴۲ تن از مردم یمن در مدت ۲۱۰۰ روز حمله نیروهای ائتلاف سعودی با حمایت ایالات متحده به این کشور که شامل ۲۳۸۹ زن و ۳۸۰۴ کودک می‌شود؛

(ب) اشاره به مجروح شدن ۲۶۳۵۵ تن از مردم یمن در این مدت، شامل ۲۸۰۱ زن و ۴۱۲۸ کودک؛

(ج) اشاره به اقدام نیروهای ائتلاف به رهبری عربستان به تخریب ۵۶۹۲۸۳ منزل مسکونی، ۱۷۷ دانشگاه، ۱۳۹۳ مسجد، ۳۹۹ مکان گردشگری، ۳۸۹ بیمارستان و مرکز درمانی، ۱۰۹۹ مدرسه و مرکز آموزشی، ۱۳۳ مکان ورزشی، ۷۰۰۵ مزرعه کشاورزی، ۲۴۵ مکان باستان‌شناسی و ۴۷ مرکز رسانه‌ای، از سال ۲۰۱۵ میلادی تا کنون؛

(د) اشاره به منجر شدن حملات عامدانه نیروهای ائتلاف به اماکن اقتصادی و تجاری به مورد هدف قرار گرفتن و تخریب ۱۱۳۶۵ مکان تجاری، ۳۹۳ کارخانه، ۲۸۹ ایستگاه سوخت، ۴۱۱ مزرعه مرغداری و دامداری، ۴۶۳ قایق ماهیگیری، ۷۲۲۹ خودرو، ۸۹۹ فروشگاه مواد غذایی، ۶۷۸ بازار تجاری و ۷۹۴ کامیون مواد غذایی؛

(ه) اشاره به اقدام نیروهای ائتلاف به تخریب ۱۵ فرودگاه، ۱۶ بندر، ۳۰۵ نیروگاه برق، ۵۴۵ شبکه و ایستگاه مخابراتی، ۲۱۸۱ تانکر آب، ۱۹۷۴ سازمان دولتی و ۴۴۹۰ جاده و پل^{۳۲}.

³¹ Eye Humanity Center for Rights and Development (EHCRC)

³² گزارش خبرگزاری یمن (سبانت). قابل بازیابی در لینک:

<https://www.saba.ye/en/news3121273.htm>